



# RAAD VAN STATE

## afdeling Wetgeving

advies 70.495/1  
van 15 december 2021

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 oktober 2020 over het proefproject Vlaamse toeleidingscommissie wat betreft de uitwerking ervan’

Op 17 november 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 oktober 2020 over het proefproject Vlaamse toeleidingscommissie wat betreft de uitwerking ervan’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 7 december 2021. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wouter PAS en Inge VOS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 15 december 2021.

\*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

### STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe om de duur van het proefproject Vlaamse toeleidingscommissie, waarbij deze commissie tijdelijk de taken uitoefent van zowel de provinciale evaluatiecommissie (hierna: PEC) als de regionale prioriteitencommissie (hierna: RPC), te verlengen met een periode van twee jaar.

Daartoe wordt in artikel 30 van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 oktober 2020 ‘over het proefproject Vlaamse toeleidingscommissie’, de datum waarop de regeling van het proefproject buiten werking treedt met twee jaar uitgesteld tot 31 december 2023.

### RECHTSGROND

3.1. Uit de rubriek “Rechtsgronden” in de aanhef van het ontwerp volgt dat voor het ontworpen besluit rechtsgrond wordt gezocht in de artikelen 8, 1<sup>o</sup>, en 13, derde lid, van het decreet van 7 mei 2004 ‘tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap’ en in artikel 16 van het decreet van 25 april 2014 ‘houdende de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap en tot hervorming van de wijze van financiering van de zorg en de ondersteuning voor personen met een handicap’.

3.2. Wat de keuze van de stellers van het ontwerp betreft om als rechtsgrond een beroep te doen op voormelde bepalingen, is het nuttig om de opmerkingen te herhalen die de afdeling Wetgeving in advies 67.842/1/V van 11 september 2020 heeft gemaakt over het ontwerp dat leidde tot het te wijzigen besluit, en die luiden:

“3.2. De artikelen 8, 1<sup>o</sup>, en 13, derde lid, van het decreet van 7 mei 2004 bieden rechtsgrond voor de oprichting en de regeling van de taken van de PEC bij de behandeling van een aanvraag tot ondersteuning.

Artikel 16, vierde lid, van het decreet van 25 april 2014 luidt:

‘De Vlaamse Regering kan in elke provincie een regionale prioriteitencommissie oprichten die tot taak heeft om een zorgvraag, overeenkomstig de richtlijnen die door het agentschap zijn vastgesteld, te erkennen als prioritair te bemiddelen. De Vlaamse Regering bepaalt de maximale termijn, de nadere samenstelling, opdrachten van de regionale prioriteitencommissie en de beroepsprocedure en kan in dat kader nadere taken toekennen aan het agentschap.’

Die bepaling biedt rechtsgrond voor de oprichting van de RPCs en het bepalen van hun opdrachten binnen de taak die de decreetgever aan die commissies heeft toevertrouwd.

3.3. Uit de parlementaire voorbereiding van het decreet van 25 april 2014 blijkt dat de decreetgever de RPCs bewust decretaal heeft willen verankeren, en dit ondanks de kritiek die op dit orgaan werd geformuleerd.<sup>1</sup> Een amendement om de RPCs te schrappen en de prioritering aan de administratie toe te vertrouwen<sup>2</sup> werd verworpen op grond van volgende overwegingen:

‘Minister Jo Vandeuren vat de logica in het ontwerp van decreet samen: het basisondersteuningsbudget biedt een minimale garantie, er is het groeipad en het ondersteuningsplan, en door de vraaggestuurde werking wordt ondernemerschap gestimuleerd waardoor, mettertijd, aan alle behoeften voldaan kan worden. Iedereen is het erover eens dat prioritering nog nodig is, maar dat het overbodig maken ervan een streefdoel is. Open Vld en Groen vragen dat de administratie de prioriteiten bepaalt en niet de regionale prioriteitencommissies, die in dialoog met alle belanghebbenden tot een goede beslissing komen, terwijl beide partijen tegelijk verwachten dat de administratie bij het opstellen van een ondersteuningsplan niet meer tussenkomt dan noodzakelijk. De minister is het met die inconsequente mening niet eens. Hij beseft dat het geen evidente opdracht is, maar de regionale prioriteitencommissies zullen voortaan op een andere manier werken, omdat het ondersteuningsplan hun een gefundeerdere en realistischere kijk op de situatie zal bieden. Het basisbudget en het groeipad moeten de deliberaties daarenboven vergemakkelijken. Hij verzoekt amendement nr.17 niet goed te keuren.’<sup>3</sup>

De decreetgever heeft dus doelbewust in de RPCs voorzien, naast de PECs die toen reeds bestonden, met als specifieke taak ‘om een zorgvraag, overeenkomstig de richtlijnen die door het agentschap zijn vastgesteld, te erkennen als prioritair te bemiddelen’.

3.4. Door thans in de oprichting van een nieuw orgaan te voorzien dat, weliswaar slechts tijdelijk, de bevoegdheid van zowel de PEC als de RPC uitoefent, gaat het ontwerp uit van een andere beleidskeuze dan die van het decreet van 25 april 2014.

Hiertoe bieden noch de in de aanhef aangehaalde decretale bepalingen, noch enige andere bepaling, rechtsgrond. Voor een dergelijk proefproject, waarbij afgeweken wordt van hetgeen in het decreet van 25 april 2014 wordt bepaald, is een expliciete decretale grondslag vereist.

Zolang die niet voorhanden is, kan het ontworpen besluit geen doorgang vinden.”<sup>4</sup>

---

<sup>1</sup> Voetnoot 1 van het aangehaalde advies: Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2429/2, 11, 12, 16, 29, en 30. Zie ook *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2429/7, 66-67.

<sup>2</sup> Voetnoot 2 van het aangehaalde advies: Amendement nr. 17, *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr.2429/3, 9-10.

<sup>3</sup> Voetnoot 3 van het aangehaalde advies: *Parl.St.* VI. Parl. 2013-14, nr. 2429/7, 67.

<sup>4</sup> Adv.RvS 67.842/1/V van 11 september 2020 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 16 oktober 2020 ‘over het proefproject Vlaamse toelidingscommissie’, opmerkingen 3.2.-3.4.

3.3. De hiervoor aangehaalde opmerkingen uit advies 67.842/1/V gelden ook voor het voorliggende ontwerp. Voorts blijkt niet dat inmiddels dergelijke expliciete decretale grondslag tot stand is gekomen. Dit betekent dat, zolang die niet voorhanden is, het ontworpen besluit geen doorgang kan vinden.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME